

POHLADNICE Z VÝCHODU réžijná explikácia

Pohládnice Z Východu je miniséria o Otcoch a Synoch, o láske a klamstve, ktorá vypovedá v mnohých jazykoch (Čeština, Slovenčina, Nemčina, Angličtina a Arabský jazyk) a mnohých dôležitých momentoch v živote premietnutých cez lokálne historické udalosti, paranoju režimu, manipulácie vplyvného otca a nárast terorizmu, ktorý bol kedysi dotovaný aj Československom.

Podľa môjho názoru prichádza správny čas povedať tento príbeh, pretože si moderné dejiny opäť vybuďovali jazyk politického extrémizmu a populizmus je na vzostupe v takmer všetkých kútoch sveta. POHLADNICE sú dráma o čase a konkrétnom mieste, ktorá vnáša svetlo do dôležitých momentov Európskej histórie cez osudy konkrétnych ľudí, ich plánov a nádejí. O našich najlepšíoch a najhorších inštinktoch.

Ich osudy sú spojené s manipuláciou režimu a neskôr manipuláciou záujmových skupín. Otázka je, či existuje moment, kedy naozaj môžeme vyjadrovať svoje osobné pocity naplno. Dráma s prvkami thrilleru dodáva charakterovú pestrosť a možnosť vývoja jednotlivých postáv.

Aj keď sa môže zdať, že ide o náročnú tému, rád by som ju urobil divácky prítlačlivou formou moderného rozprávania. Atraktívna by mala byť hlavne Adamova linka, ktorý cez svoje osobné pocity glosuje udalosti a sarkasticky reflektuje na skutočnosti, ktoré sa od podobnej historickej drámy a jej rozprávania očakávajú, ale bohužiaľ realita života a vývoja vo východnej európe je úplne iná. Rád by som sa držal čo najvernejšie reality, ktorá sa odohrávala v obdobiach, ktoré chcem stvárniť, ktoré by mali divákovi zo západu ukázať atraktivitu nepoznaného a divákovi z východu naservírovať istú dávku nostalgie.

Ak by som sa mal odvolávať na konkrétne diela, tak by to bola pre mňa fúzia filmov Baader Meinhof Komplex, Das Leben der Anderen a The Big Short. Posledný z nich je dokonalá ukážka toho ako sa dá spracovať ťažká ekonomická téma komerčne zaujímavým spôsobom.

Spôsob snímania by mal vychádzať z reálnych prostredí, ktoré evokujú reálne prostredia. Staré budovy, ktoré dlhodobo čakajú na opravu, Chladné sídliská, bez zateplených fasád a industriálne prostredia, ktoré kedysi zažívali obrovskú slávu. Je mi jasné, že v širších záberoch sa nezaobídeme bez pomoci CGI, ale v dnešnej dobe a silnom markete postprodukčných spoločností v Čechách nemám vôbec obavu v to, že by sa táto premena histórie nemala podariť. Koniec koncov, som si niečo podobné vyskúšal pri svojom filme z druhej svetovej vojny Little Kingdom.

Nerád používam zbytočne úzke zábery, len preto, že je to jednoduchšie a dá sa v nich veľa skovať. Vizuálne dielo, tak pôsobí zbytočne lacno a v dnešnej dobe LED TV a HD a 4K technológii si myslím, že užšie zábery už naozaj musia slúžiť iba na zobrazenie silnejšej emócie, alebo polopatistickému vysvetleniu objektov v deji. Som zástancom hľadania lokácii, ktoré ponúknu dokonalé prostredie, prípadne kombinácie CGI úpravami. Československo má obrovskú výhodu, v tom, že kopec miest sa naozaj dá použiť v náš prospech.

Rád by som rozprávanie kombinoval trendovým soundtrackom, ktorý vychádza z Islandskej vlny, ktorá ma za sebou niekoľko zaujímavých filmových a seriálových projektov, ako Sicario, The Dark, alebo Chernobyl. Osobne som si nedávno vyskúšal spoluprácu s Greenhouse studio a Valgeir Sigurðssonom. Myslím, že bola obojstranne prínosná a v tomto trende by som počas svojej tvorby rád pokračoval.

Veľmi dôležitá súčasť prípravy tohto diela je celkový research doby a dohľadanie archívnych materiálov. Novinárska časť tohto príbehu je veľmi dôležitá a tak TV reportáže a takisto printová tvorba musia byť čo najautentickejšie. Dovolím si povedať, že redakcia Rudého Práva je takmer ako ďalšia postava nášho príbehu. Rád by som takisto používal archívne zábery v kombinácii s reálnym dejom.

Spoločne s týmto princípom by som nadviazal na trend úspešných koprodukcí, ktoré sa rozhodli ponechať príslušníkom odlišných národností ich rodný jazyk, alebo jazyk, v ktorom komunikujú, pri zmiešaných rozhovoroch. Tento princíp dodáva dielu ohromnú autentickosť.

Do tohto príbehu by som rád vniesol čo najviac žánrového napätia, pocit paranoie a prenasledovania počas režimu a bezmocnosť jedinca, ktorý si ani v tej najposlušnejšej chvíli neni istý, či koná správne a či dostatočne uspokojuje nároky režimu. Na druhej strane sa nesústredil iba na temné emócie, ale aj emócie pozitívne, ktoré by mali divákovi zabezpečiť celú škálu emočných zážitkov.

Peter Magát

